

Молодий комуніст

ІМ. ДІНАЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКНСУ

Рік видання VIII.

№ 41 (741).

СЕРЕДА, 5 КВІТНЯ 1967 р.

Ціна 2 коп.

У ЦК КПРС і Раді Міністрів СРСР

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР розглянули питання про невідкладні заходи по захисту ґрунтів від вітрової і водної ерозії і прийняли відповідну постанову. У постанові відмічається, що багато колгоспів та радгоспів у степових і лісостепових районах внаслідок великого поширення ерозії ґрунтів одержують низькі і несталі врожаї сільськогосподарських культур.

Незважаючи на величезну шкоду, якої завдають вітрова й водна ерозія ґрунтів, посухи і суховії сільському господарству та іншим галузям народного господарства, зазначається в постанові, роботи по охороні ґрунтів і по-лезахисному лісорозведенню проводяться в незначних розмірах, а в багатьох господарствах зовсім не ведуться.

ЦК КПРС і Рада Міністрів Союзу РСР розглядають боротьбу з вітровою і водною ерозією ґрунтів як одно з найважливіших державних завдань у системі заходів, здійснюваних партією і урядом для дальшого розвитку сільськогосподарського виробництва в країні.

Радам Міністрів союзних республік, Міністерству сільського господарства СРСР, Міністерству меліорації і водного господарства СРСР, Державному комітету лісового господарства Ради Міністрів СРСР, Всесоюзному об'єднанню «Союзсільгосптехніка» Ради Міністрів СРСР, місцевим радянським, сільськогосподарським, водогосподарським і лісгосподарським органам, колгоспам, радгоспам та іншим сільськогосподарським підприємствам, а також науково-дослідним закладам по сільському господарству доручено широко розгорнути планомерне здійснення комплексу організаційно-господарських, агротехнічних, лісомеліоративних і гідротехнічних протиерозійних заходів.

Залежно від місцевих ґрунтово-кліматичних умов, де ефективність відповідних протиерозійних заходів доведена наукою і практикою, рекомендовано застосовувати конкретні заходи, що забезпечують родючість ґрунтів.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР вважають, що систематична боротьба з вітровою і водною ерозією ґрунтів — велика загальнонародна справа. Від успіху цієї боротьби залежить збереження і поліпшення якості сільськогосподарських угідь, підвищення родючості ґрунтів, зростання врожайності і валових зборів сільськогосподарських культур.

Керівним органам союзних республік, країв, областей, автономних республік і районів запропоновано організувати повсякденний контроль за здійсненням намічених заходів по захисту ґрунтів від вітрової і водної ерозії, подавати колгоспам та радгоспам, лісгосподарським і меліоративним організаціям та підприємствам, їх партійним організаціям необхідну допомогу в проведенні цих заходів.

(ТАРС).

ЦЕ БУЛО НА ЗЬОТІ

Розповіді ветеранів про вогняні весни, широкі басейни і несподівані зустрічі залишаються назавжди в пам'яті учасників другого обласного зльоту дівчат-механізаторів.
Наш фотокореспондент В. КОВПАК добрі спомины доповнило фотознімками.
Тепле посмішка торкнулась її уст. А очі засяяли весняноком і радістю. Щаслива Марія Коріняк, трактористка з колгоспу «Батьківщина» Ульянівського району, що мрія її збулася, що здобула механізаторську професію.
Притупила Марія до сонця зацілюваних шкільних квітів весни, і світлі помисли оповили її, а потім...
А потім вона зі своїми ровесницями, учасницями зльоту дівчат-механізаторів, посміхалась в один з наймальовничіших моточків Кіровограда, посміхалась туди, де в парку серед зеленявих яли. стоїть людина, рідна і близька кожному серцю.
На фото: внизу — дівчата несуть квіти Іллічу, праворуч — М. Коріняк.

Здрастуй, Кіровоград!

Туристсько-екскурсійний поїзд закінчив свій рейс. 400 учнів побували там, де жив і працював Володимир Ілліч Ленін. У кожному місті, де поїзд робив зупинки, зустрічалися з місцевими школярами. Найбільш цікавою з них, мабуть, була зустріч з шкільним туристсько-екскурсійним поїздом «Юний уральець», який теж слідував по ленінських місцях. На пероні вокзалу відбувся вечір дружби. Перед школярами виступили старі

більшовики — учасник розгрому Колчака Г. М. Гусєв та чапавець, член КПРС з 1917 року О. П. Федоров. Всюди, де ми бували, клали вінки біля пам'ятників В. І. Леніну. Незабутні враження залишила поїздка у школярів. Ось кілька записів із щоденників, зроблених під час пам'ятної поїздки.
Люба ДЖОЙ, учениця 10-го класу Лозуватської середньої школи Ульянівського району:

«Ідучи в кийському метро, ми зійшли на станції «Арсенальна». На постаменті — гармата, яка нагадує про грізні дні, коли наші діди, батьки і матері самовіддано боролися за Радянську владу». Валентина СОВЕНКО, учениця 10-го класу середньої школи № 1 м. Новомиргорода. «Приїхали в Ульянівськ. На привокзальній площі стоїть пам'ятник юному Леніну, такому, яким він виїхав із рідного міста після закінчення гімназії... Як хочеться бути таким в усьому, як Володя...»

«Ми у Ленінграді — колись Жовтня, — лише Ольга СТАРУНЬСКА — учениця 10-го класу Оситнязької середньої школи Кіровоградського району. — Про буремні роки революції і минулої війни тут свідчить кожна площа, вулиця, кожний будинок і навіть камінь. Ми схилили голови на Пескарівському кладовищі перед могилою тих, хто загинув, але не пропустив фашістів». Туристська подорож збагатила її учасників знаннями про нашу Батьківщину, П. ВАНЯШИН, заступник начальника туристсько-екскурсійного поїзда «Кіровоград».

КРАСА—РУКОТВОРНА

1. АКВАРИУМ У ЦЕХУ

Володя не в настрої. Йому здається, що в підводних хащах панує мертвий спокій. Нагнувся, глянув на «щучку»-шалера збоку і помітив, як затріпотів її золотистожовтий комірцець. Рибка кинулася вбік. А на зеленому тлі водоростей вирізнявся червоний меченосець. Його змінив яскравий фундулус. Водяні мешканці закружляли у якомусь нерозгаданому танку. І втому нараз, як рукою зняло. Обличчя Володимира засяяло. Він сипнув корму рибкам. Потім взявся майструвати ще один акваріум, набагато більший від того, що мав.

Та цей акваріум так і не стояв у кімнаті. Саме не ладилась робота у їхньому цеху великого періодичного ремонту, де Володимир Бабін працював помічником майстра. Всі, починаючи від май-

стра і до наймолодших робітників, нервували. Тоді Володимир і поставив свій великий акваріум під вікном у цеху.

Давненько це було. В локомотивному депо сусідство маленьких рибок з велетнями-тепловозами всім сподобалося. Правда, спочатку акваріум «не впісувався» у загальний інтер'єр. Брудні стіни і підлога в мастилі були тому причиною. А сьогодні красені-тепловози, що заходять сюди на ремонт, яскраво-зелені, як і водорості. На підлозі, як не дивно, й плями мастила не знайдеш. А біля акваріума, перед зміною чи після, можна побачити і молодого машиніста мостового крану Раю Ільченко, і літнього слюсаря Івана Павловича Рибіна і багатьох інших ремонтників.

Краса повновладно увійшла в усі цехи. В інструментальному, де господарює Леонід Генев, теж є

акваріум. А це — квіти. Квіти та картини — і в автоматному, і хромувальному цехах, в цехах ремонту точних приладів і паливної апаратури, в акумуляторному. Секретар комсомольської організації депо Борис Бондаренко захоплює чи то стверджує, чи то запитує:

— А чудово ж у нас!

На це Іван Савелійович Мехеда, секретар партбюро, резонно зауважує:

— А треба, щоб ще краще було.

І це не просто мрія. Естетикою виробництва займаються не лише адміністрація, художня рада, а й усі робітники. Хоць наочна агітація тут чудова, та у секретаря партбюро є папка проєктів нових вітрин, стендів. Автори цих проєктів — маляр Геннадій Кислов, слюсар Євген Гладченко та інші.

Видно, вгадавши мої думки, Борис Бондаренко тихо декламує: «Труд переростає у красу...»

В. ЦВЯХ, спецкор «Молодого комунара» м. Помічна.

ЛІСТИ З ПОМІЧНОЇ

БОПОВА ЄДНІСТЬ КОМСОМЛЬЦІВ СРСР І ІТАЛІЇ

МОСКВА. З 13-го березня по 2-е квітня у Радянському Союзі в зв'язку з заходами, присвяченими 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, на запрошення ЦК ВЛКСМ перебувала делегація керівництва і активістів Італійської федерації комуністичної молоді у складі 374 чоловіків.

За час перебування в СРСР, крім Москви, члени делегації групами відвідали Ленінград, Київ, Мінськ, Ташкент, Тбілісі, Баку, Ригу, Кишинів, Иркутськ, Новосибірськ, Волгоград, Одесу. Вони ознайомилися з досвідом роботи комсомольських організацій, відвідали промислові підприємства і уч-

бові заклади, зустрічалися з ветеранами революції і Великої Вітчизняної війни, космонавтами, громадськими діячами.

Італійські комсомольці мали численні зустрічі з радянською молоддю, взяли участь у двосторонній зустрічі солідарності радянської та італійської молоді з боротьбою в'єтнамського народу проти імпералістичної агресії США.

Делегація була прийнята в ЦК ВЛКСМ, де у відвертій і дружній обстановці відбувся обмін думками в питаннях дальшого розвитку взаємин зв'язків і співробітництва італійської і рад-

(Закінчення на 2-й стор.)

БОЙОВА ЄДНІСТЬ КОМСОМЛЬЦІВ СРСР І ІТАЛІЇ

(Закінч. Поч. на 1-й стор.) ВЛКСМ, які проходили по широкому колу питань, по-казали наявність бойової єдності поглядів комсомольців Радянського Союзу і Італії.

В ЦК КПРС відбулася зустріч і товариська розмова секретарів ЦК КПРС тт. І. В. Капітонова і Б. М. Пономарьова, члена ЦК КПРС, першого секретаря

ЦК ВЛКСМ т. С. П. Павлова з групою керівних працівників Італійської федерації комуністичної молоді.

У своєму виступі на цій зустрічі керівник делегації національним секретарем ІФКМ т. К. Петруччолі подякував за теплий дружній прийом, виявлений посланцям італійського комсомолу

в СРСР. Він підкреслив, що будівництво комунізму в Радянському Союзі має величезне значення для розвитку світового революційного руху.

(ТАРС).

Н

А ДРУГИЙ кінець Небелівки далеченько, і жінка настирливо борониться від снігових. Все йде та йде...

Не чекали її, Тетяну Вершибалко, старенька мати і дочка, що з Бобринця приїхала в гості. Заїшла до хати, а на руках — кривавиці.

— Мамо! — зойкнула дівчина. — А далі як жити будемо?..

Мати мовчала. Материнська туга пополнила всі закутки похиюленої домівки. Тільки Юлька допитувалась очима: «За що побив отак тебе вітчим? За недоспані ночі? За те, що годувала його? За те, що роздавала йому умовляла, коли приходив п'яним?»

Дівчина з Небелівки

Механізатор — і дівчат професія

Тетяна Петрівна здригнулась від болю, і Юля зрозуміла, що їй потрібен спокій. Мовила:

— За тебе буду працювати, мамо... Поки загояться рани.

А зажура так і не покинула домівку. Лежала Юля, слухала насторожене завивання вітру за вікном і день за днем перебирала своє життя. То вона бачила себе школяркою, то з подругами на колгоспній фермі, то з дівчатами у Бобринцевському училищі механізації...

Все згадала тієї ночі: і своїх добрих і вимогливих викладачів, і дівчат — Гану Лісовик, Ніну Бабенко... А як тільки за вікном зблили сутінки, заспіли на свиноферму. Працювала там зрання і до вечора, тамуючи біль.

Дівчина глибоко зітхнула, стримуючи слези. Важко без подруг, з якими зрідилася. Але відіслати їй листи про зраду своїй мрії ніколи не пізно. Хоч, власне, раніше вона й не думала стати трактористкою.

Їй тоді сповнилось сімнадцять літ. Вона викохувала колгоспних телят. Раділа і сміялась, коли вони чудернацько тикали свої мордочки у відрата з молоком. Про іншу роботу й не мріяла.

Голова колгоспу імені Жданова Новорозангельського району Микола Максимович Тимченко був небатгоспльним:

— Стати б тобі трактористкою...

— Я ж біла теляток звикла.

Та голова відрізав всі шляхи до заперечення.

А молода тваринниця ще кілька днів

настирливо доглядала своїх телят, з якими не могла розлучитись. Уже тиждень йшли заняття в училищі, коли Юля попрощалася з Небелівкою. А через місяць вона й не шкодувала, що приїхала в Бобринець, зрозуміла, що бути трактористкою — її покликання.

Скучала за матір'ю, за старенькою бабусею, турбувалась, як там телята без неї, але на Миколу Максимовича вже не сердилась. Не вік же на фермах вручну працювати! І там потрібні знання, механізми. Хіба ж думала Юля, що тут так цікаво, що в училищі зустрінеться з колишніми його вихованцями — прославленим комбригом Ф. Васечкиним, з Героями Соціалістичної Праці Іваном Гниляком, Іваном Кирилеком?..

Якось після концерту, який підготували дівчата з десятої групи, призналась:

— Хотіла я піти з училища. А тепер — нізашо. Не гірше хлопців з трактором справлюся.

...На крилах би полетіла зараз Юля у Бобринець. Та хіба ж можна покинути матір?

Більше двох місяців пролетіло за роботою на свинофермі. — Ідь-но, доно, знову в училище.

Та як тепер повертатись їй у Бобринець? Соромно перед дівчатами. Та й відстала від них. І знову поспішала на ферму.

Якось повернулася додому, аж раптом мамин голос:

— Юлю, тут лист тобі!..

— Від кого ж? — здивувалась.

Розкрила конверт і руками сплеснула:

— Та це ж з Бобринця! Ганя Лісовик, староста нашої групи, пише. Ось послухай: «Ми ж знаємо, Юлько, що ти хочеш стати трактористкою. Не бійся, що відстала. Допоможемо. А треба буде, звернешся до Магдаліни Щемур, Наді Складенко. Ти ж знаєш, вони вчаться тільки на п'ятірки... Обов'язково приїзди, Юльочко. Ми тебе чекаємо». Мамо, ти чуєш? Мене чекають дівчата!

І ось ми сидимо з Юлею в кімнаті гуртожитку. Дівчина невпавно всьом оповідає, а потім радісно і дзвінко:

— Уявляєте, в травні я вже сама буду водити трактор!

Так, Юля справді буде доброю трактористкою. Але найбільше їй хочеться бути просто хорошою людиною.

— От, розумієте, — цілком серйозно мовить дівчина, — якби відумати щось таке, щоб люди завжди посміхалися, щоб у наших мам ніколи не боліли руки...

В. ПЕТРЕНКО,

спецкор «Молодого комунара», м. Бобринець, училище механізації.

ЦЕ БУЛО НА ЗЬОТІ

Ангелівці вітають учні профтехучилщи Кіровограда.

ІМ ДУЖЕ НІКОЛИ: робота, робота, робота...

Ходять вони в простих чоботях (аяжже, в село без них і не потикайся!)...

У кабінетах секретарів райкому комсомолу Анатолія Кондратенка і Миколу Гоменюка застанеш не часто...

— А що ж тут дивного? — знижують плечима. — Весніє ж. Бездоріжжя.

Довго й детально розповідають, що цього року в районі комсомольці посадять шістьдесят гектарів парків, алеї, садів, що буде споруджено дванадцятиметровий обеліск слави комсомольцям Новомірогородщини, полеглим у Великій Вітчизняній війні, що будуть усього створені кімнати-музеї Леніна, що... Одне слово, з розповіді стає зрозуміло, що все ведеться в районі, як і належить.

Та чекаймо. Отак воно має бути, а насправді як?

— Понавидумували всяких клубів! Хіба це робота? Свідомо доводиться партачити! — обурюється перший секретар, а другий додає в унісон: — Може, для великого міста воно ще й нічого, а для села... Ех, добрячі були форми, прості! «Історія КПРС», «Історія Ленінського комсомолу»... Взв'язав бібліотеці брошуру, прочитав. А оце — якісь «Глобуси», «Єврники!» Була недавно на семінарі пропандистів тема «Молодь — поняття біологічне чи соціальне?». Так я й сам до ладу не знаю, про що це...

Зрозуміло. Певно відак і сталосся, що заняття проводяться вкрай спрощено, що робота в політосвіті нудна й одноманітна. Відома річ, легше створити одинадцять «Кругозорів», аніж «Молодь і суспільний прогрес!» Спокійніше, клопоту менше. Тож і в Турії, де більше сотні комсомольців, — три «Кругозори». А чому немає, скажімо, «Бесід про партію»?

— Так це ж для тих, що готуються вступати в КПРС! — заперечує Гоменюк. Дивно? Дивно. Не можна повірити, що в селі зараз не готується до вступу в партію достатня для клубу кількість комсомольців.

У вісімдесяти чотирьох первинних організаціях — сорок два шаблонізовані клуби. Цифра є, а лад! Якщо в районній лікарні доладно працює «Молодь і суспільний прогрес» (завдяки лікареві Ніні Бурдовичній), то в Креському «Прометей» зовсім на ладан дихає.

— А хто там комсоргом, Колю?

Гоменюк замислюється, за хвилину каже:

— Постривайте, зараз підуд запитаю.

Коментарі тут ні до чого. Другий секретар райкому комсомолу не знає тих, з ким безпосередньо працює.

ІКС ПЛЮС ІГРЕК, АБО ФОРМУЛА БАЙДУЖОСТІ

Це значить, що з'являються «ікси». А до них додаються й «ігреки». Звичка працювати по-старому, для звіту (ікс) плюс намагання все це словесно осучаснити, надати респектабельного вигляду (ігрек). Отак і виходить формула байдужості.

...Чи не тому каже Микола Гоменюк: — Є в нас клуб комуністичної моралі. — А чим він, власне, займається? — Та... Вечір був... Присвячений дню Армії.

— А ще що? — Та... Довго не було директора Будинку культури, так ми не могли...

Знову «ікс плюс ігрек!» Зовні все виглядає нібито й пристойно, а насправді? Хороша ж, бойова молодь на Новомірогородщині, працює по-справжньому, а дозволяє їй пісню й нецікаве. Чи не тому з'явилася, було, «корчма» в райцентрі? Ось і недавно двоє комсомольців, що навчаються на шоферів, написали самотону. Не хуліганили, правда, але хіба в цьому суть? Чому вони не знайшли іншого, цікавішого способу відпочинку?

Не досить, ой не досить провели раз на рік демонстрацію мод, один-два тематичні вечори, вручили новолубним ординарну «пам'ятну записку», створити велику силу всіляких комісій на папері, нудно товкти завчені фрази на семінарських заняттях у одностійних «Прометей» і «Кругозорах».

...Ім дуже ніколи: робота, робота, робота...

Ходять вони в простих чоботях (аяжже, в село без них і не потикайся!)...

У кабінеті їх застанеш не часто...

І спробуйте звинуватити їх у бездіяльності! Обуряться! Бо дійсно-таки часу не мають жодної хвилини. Це вони називають прозою комсомольської роботи, хоча це просто відсутність творчого начала, молодого неспокою, це надія на те, що так воно було і так буде... Ось чому в Новомірогороді такий невирозний смак молоді до участі в культурному житті, у громадському.

...ікс плюс ігрек. Це вже стало для Новомірогородського райкому комсомолу мало не постійним рефлексом, і побудується його дуже нелегко. Але настав час! Байдужість — параліч ініціативи, без якої просто немислима Комуністична Спілка Молоді.

П. ЛІНОВИЦЬКИЙ, спецкор «Молодого комунара».

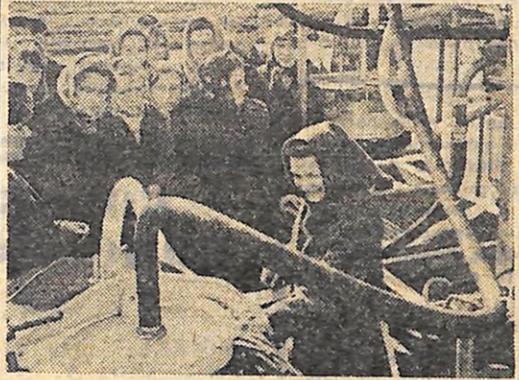
ТРЕТІЙ СЕМЕСТР

Ще йдуть заняття у вузах і технікумах республіки, а комсомольські активісти вже почали підготовку до «третього семестру». Ударні будівельні студентські загони, що налічують 25 тисяч ентузіастів, вийдуть улітку на важливі об'єкти промисловості і транспорту, в колгоспи і радгоспи України, а також у райони Кустанайської і Тюменської областей.

ЦК ЛКСМ України своїм рішенням зобов'язав комітети комсомолу і штаби по-тупільно корисній праці сформувати ці загони з добровольців — кращих студентів вузів та учнів технікумів з урахуванням профільності їх майбутньої спеціальності. До складу загонів рекомендується включати комсомольських активістів, лекторів, громадських інструкторів і суддів з спорту, учасників художньої самодіяльності для проведення роботи серед місцевого населення в зв'язку з підготовкою до святкування 50-річчя Великого Жовтня.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» № 41 (741), 2 стор.

ЦЕ БУЛО НА ЗЬОТІ

Вони тільки-но закінчили курси в Знаменці, стали спеціальними наладчиками дольних установок. І коли прибули на зліт дівчат-механізаторів, на спеціальному даданчику побачили пересувні механізми для літніх таборів. Як же не оглянути таку чудову річ!

Біла цистерна — випускниця дмитрівських курсів Людя Криворучко.

РЕДАКЦІЯ ОДЕРЖАЛА ВІДПОВІДЬ

«Протокол є. А далі!» — під таким заголовком у № 27 нашої газети була надрукована критична кореспонденція, в якій ішла мова про незадовільну роботу штабу «Комсомольського прожектора» першого будівельного управління тресту «Кіровоградпромбуд».

Як повідомив редакцію секретар комітету

комсомолу тресту Леонід Балук, ця кореспонденція обговорювалась на засіданні комітету. Факти, викладені в матеріалі, підтвердились. Секретаря комсомольського бюро управління Анатолія Ключниченка попереджено. За бракоробство адміністрація увільнила Василя Брусуса від обов'язків бригадира.

Комітет зобов'язав усіх начальників штабів

«Комсомольського прожектора» і секретарів комсомольських бюро управління ретельно проводити рейди-перевірки, а виявлені недоліки обговорювати на засіданнях бюро, суворо слідкувати за усуненням усіх неполадок.

Перед майстрами і виконробами поставлено питання про обов'язкову передачу будівельних робіт згідно затверджених правил.

Комсомольсько-молодіжні бригади В. Остапчука, Г. Другала, Р. Пугаченко та А. Коробки переведено на госпрозрахунок.

В ОСТАННЮ ПУТЬ

Похорон Р. Я. Малиновського

Радянський народ, Комуністична партія, воїни Радянської Армії і Військово-Морського Флоту 3 квітня проводжали в останню путь визначного державного діяча, одного з активних будівників Збройних Сил СРСР, вірного сина Комуністичної партії Родіона Яковича Малиновського.

Красна Площа. На її трибунах — представники трудящих і громадськості Москви, маршали Радянського Союзу і родів військ, генерали, адмірали, офіцери. Присутні зарубіжні делегації.

На площі в чіткому строю застигли військові частини. Над їх колонами схилені бойові прапори з траурними стрічками.

15 година. Керівники Комуністичної партії Радянського Союзу і Радянського уряду знімають з гарматного лафета урну з прахом покійного і встановлюють на постамент перед Мавзолеєм В. І. Леніна.

люють на постамент перед Мавзолеєм В. І. Леніна.

На центральну трибуну Мавзолею піднімаються керівники Комуністичної партії і Радянського уряду, члени урядової комісії по організації похорону. Тут же — міністри і заступники міністрів оборони ряду соціалістичних країн та інші.

Траурний мітинг відкрив член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін. Він відзначив, що Родіон Якович Малиновський усе своє свідоме життя віддав служінню нашій великій Батьківщині, з юних років зв'язав своє життя з армійською службою.

У період Великої Вітчизняної війни в битвах проти фашистських орд, які посягнули на нашу Батьківщину, маршал Малиновський, скаргаматного лафета урну з прахом покійного і встановлює себе як визначний і талановитий воєначальник. Він усього себе віддав справі розгрому ворога, справі перемоги нашої Батьківщини.

Маршал Малиновський віддавав багато енергії справі зміцнення військових сил соціалістичних країн — учасник Варшавського договору.

Потім з промовама виступили перший заступник міністра оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу А. А. Гречко, перший секретар ММК КПРС М. Г. Єгоричев, міністр національної оборони Польської Народної Республіки, маршал Польщі М. Спихальський та інші.

Траурний мітинг оголошується закритим. Урна з прахом Р. Я. Малиновського встановлюється в піші кремлівської стіни, яка закривається меморіальною дошкою.

(ТАРС).

Король Лір

З Вільямом Шекспіром колектив імені Кропивницького знайомить нашого глядача вперше. І слід зразу сказати, що ця зустріч була радісною. Вдалий вибір театру: трагедія «Король Лір» — твір досить складний, філософський, трудний. Але чим важче, тим радісніша творчість, тим солодша перемога.

Режисер спектаклю М. Любенко і художник Т. Шевченко створили гарне полотно, яке переносить нас до легендарного короля Ліра, змушує жити великими і глибокими переживаннями трагедії.

Образ Ліра (артист Г. Семенов) — величезна брила. І потрібна їй могутня акторська сила. Лір, будучи людиною розумною і далекоглядною, бачить себелюбство, жорстокість, брехню Гонерілі та Регани. Але він не може увігнати граней їх підлості. Дізнавшись про все, він жахнувся, зрозумів, що жив сплещем... Перед нами не розслаблений дідуся з погасаючим духом, а натура дужа, з допитливим розумом, що шукає відповіді в боротьбі з ганьбою, лицемірством.

Переконливо, з великою силою звучить кульмінаційний момент вистави — в ступі. Лір прозирає, бачить дикість своїх дочок.

Добре веде Г. Семенов сцену з Корделією, коли вони потрапляють в полон. А сцена смерті колись проклятої доньки! Коли Лір виносить її на руках, в його очах ще жевріє надія, що ось-ось дівча проснеться і... з цією надією Лір помирає.

Звичайно, над образом Г. Семенова ще потрібно багато працювати, удосконалювати кожну важливу деталь. Та вже сьогодні можемо сказати: артист — на вірному шляху.

Роль Едмонда — вдача молодого артиста Юрія Волохова. Він розкриває внутрішній світ кар'єриста, інтригана, вбивці, людини з чорною душею. Образ розкривається динамічно, цілеспрямовано.

Все, що будується на крові і брехні, розвалюється, як картонний будиночок. Гонерілія (заслужена артистка УРСР Л. Тімош) і Регана (А. Любенко) повні підступності. Вони плетуть павутинки, щоб заплутати, знищити одна одну. Артистки створюють гострі, випуклі образи. Корделія у виконанні Л. Лещенко поки що несе в собі лише ескізний зачин характеру доньки короля.

І. Терентьев у ролі графа Глостера намічає цікавий образ, але він не має ще повного розвитку. Не все знайдено і не все осмислено у ролі блазня, якого грає Б. Ткаченко. Кожна фраза шекспірівського блазня — гостра, метка, повна отрути і тонкої народної іронії. Зі сцени ж слово не вражає, а висне в повітрі.

Більше слід працювати з молоддю. Зустріч з Шекспіром зразу ж виявила її неподготовленість і незрілість. Тут і невміння носити стильовий костюм, і неввічлива пластичність, і невдале читання вірша. Примітивне, невідпрацьоване володіння бутафорією.

І все ж, незважаючи на окремі промахи, дуже добре, що кропивничани піднесли кіровоградцям шекспірівського «Короля Ліра».

О. ГУДАЛОВ,

член позаштатного відділу мистецтва.

ЧЕРВОНА ГВОЗДИКА

Парта героя

У 6 «а» класі Небелівської 8-річної школи імені Героя Радянського Союзу Павла Савовича Гришка стоїть парта, за якою навчався колись воїн-земляк.

Піонери змагаються за право вчитися за цією партою. Нині це право вибороли школярі Люба Воняча і Володя Скрипник.

Слідопити взнали про село під Будапештом, за

визволення якого загинув П. С. Гришко, і зараз листуються з угорськими піонерами, які доглядають могилу радянського воїна.

Л. ШВЕЦЬ,
вчителька.

Новоархангельський район.

В гостях — винищувач

Більше взнали про подвиги батьків у роки революції та Великої Вітчизняної війни —

така мета членів комсомольського штабу «Прометей», створеного старшокласниками Першобірманської школи Олександрівського району.

Цікавими були зустрічі з першими комсомольцями села І. П. Гиндою та С. С. Досуїни, організаторами місцевого колгоспу І. М. Жаданом і П. І. Жалданом, учасниками Великої Вітчизняної війни С. І. Жаданом і П. І. Байбузом.

А зовсім недавно на запрошення школярів їх відвідав земляк, дитини-випускник, полковник Куденко.

З хвилюванням слухали учні розповідь ветерана про те, як він особисто збив 23 німецьких літаки.

Д. ГАЛУШКО,
старша піонервожата.

Газета «Молодий комунар» разом з обласним інститутом удосконалення кваліфікації вчителів і обласним відділом народної освіти пропонує учням 7—10 класів взяти участь у заочній математичній олімпіаді.

При оцінці робіт буде враховано не лише кількість розв'язаних задач, а й якість розв'язання. Рішення кожної задачі повинні бути обгрунтовані. Обов'язково пишіть, як ви розв'язали задачу, тому що, якщо випадково не одержите пра-

ПРОПОНУЄМО ЮНИМ МАТЕМАТИКАМ

вильну відповідь, а хід міркування буде вірний, то оцінка може бути доброю. Відповідь без всяких пояснень може бути не зарахована. Якщо в задачі можливі декілька різних відповідей, треба вказати їх усі.

Роботи повинні бути виконані в учнівському зошиті в клітинку. На зошиті повинен стояти лише девіз, напри-

клад: «Орел», «Гвоздика» і т. ін. На конверті обов'язково вкажіть точну зворотню адресу школи і в якому класі навчається.

Роботи надсилайте на адресу редакції газети «Молодий комунар» з поміткою «Математична олімпіада». Останній термін надсилання робіт — 10 травня 1967 року.

Завдання олімпіади

1. Довести, що $n^2 - 5n^3 + 4$ при цілому додатньому n ділиться на 120.

2. Довести, що добуток двох останніх цифр квадрата цілого числа парний.

3. Знайти найменше додатне число, яке при діленні на 2, 3, 5, 7 та 11 дає в остачі одиницю.

4. На площі квадрата з стороною 1 км росте сосновий ліс, в якому є 4500 дерев діаметром 50 см. Довести, що в лісі можна вибрати прямокутну ділянку 10×20 м, на якій не росте жодного дерева.

5. Через точку А провести пряму так, щоб відрізок її, який міститься між точками перетину цієї прямої з даною прямою і даним колом, ділиться точкою А пополам.

6. Через дану точку провести пряму, яка відтинає від даного кута трикутник даного периметра.

7. Знайти геометричне місце точок, які є центрами кіл, вписаних в трикутник з даною основою АВ і з даним кутом С при вершині.

8. Побудувати трикутник за трьома точками, симетричними ортоцентру трикутника відносно його сторін.

9. На стороні АВ кута АВС знайти точку, рівновіддалену від сторони ВС і від даної точки Р, яка лежить всередині кута АВС.

10. Довести, що три відрізки, які з'єднують середини протилежних ребер трикутної піраміди, перетинаються в одній точці і діляться в ній пополам.

11. Довести, що всякий чотиригранний кут можна перетнути площиною так, щоб у перерізі одержався паралелограм.

12. Довести, що $(1+x+x^2+\dots+x^n)^2 - x^n = (1+x+x^2+\dots+x^{n-1})x(1+x+x^2+\dots+x^{n+1})$.

13. Знайти суму n членів ряду $7 + 77 + 777 + \dots$

14. Довести, що $4^n + 15n - 1$ ділиться на 9 при будь-якому $n > 1$.

15. Чи можна з'єднати 1963 телефони так, щоб кожен з них був з'єднаний з п'ятьма іншими?

ЦЕ БУЛО НА ЗЬОТІ

СЬОГОДНІ в приміщенні міського Будинку культури запалав факел фестивалю хорових колективів, солістів та вокальних ансамблів.

За путівку до Києва

Розпочати фестиваль доручено хоровому колективу 2-ї міської лікарні м. Кіровограда, яким керує випускник музичного училища М. Макода. В цей день перед кіровоградцями виступить хор колгоспу «Україна» та сільськогосподарського професійно-технічного училища № 8 Голованівського району. Вперше на обласну сцену вийдуть цукровики с. Капітанівки та колгоспники с. Турії, Новомиргородського району.

Протягом 10 днів хоріві змагатися за путівку на республіканський фестиваль хорового мистецтва. Любителі цього жанру познайомляться з ветераном хорового мистецтва — колективом клубу імені В. І. Леніна м. Знамянки, який в цьому році буде святкувати своє 50-річчя (керівник О. С.

Козаков). Зростає майстерність продемонструють хори с. Клишків, педагогічного інституту ім. Пушкіна, електромеханічного заводу м. Олександрії та цілий ряд

інших колективів. 13 квітня 1967 року перед кіровоградцями будуть звітувати самодіяльний народний хор колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району та самодіяльний народна хорово капела Палацу культури ім. Жовтня м. Кіровограда. А. БОНДАРЕНКО, м. Кіровоград.

ЧЕРЕЗ ЛІНІЮ ФРОНТУ

Січень 1944 року видався м'яким і тихим. Густі холодні тумани огортали заспнену землю.

Мала Виска спала. І був той сон трижовким, неспокійним: у райцентрі господарювали фашисти. Відчуваючи свій близький кінець, вони продовжували чинити звірства над мирним населенням, поспіхом вивозити награбоване майно. Радянські війська вели бої за Кіровоград. Мала Виска була янголом і неглибоким, але ж ворожим тилом. Та раптом...

На світанку 7-го січня, грязькими гусеницями землю, вулицями і провулками міста прогукували радянські танки. То там, то тут тріскотіли кулеметні й автоматні черги. У місті зчинилася паніка. В смерть перелякані німці, хто як міг — у білизні, босі — кинулися навтікача. Що ж трапилось у той зимовий день?

116 танкова бригада, 83-й окремий танковий полк із складу 67-ї мехбригади з батальйонами мотострільців у напрямку Соколовських хуторів (на захід Кіровограда) прорвалися через лінію фронту і, знищуючи дрібні угруповання німців у зустрічних селлах, заглибилися на 70 кілометрів у ворожий тил, несподівано атакували фашистів у Малій Висці. В східній частині міста бойовою операцією керував командир 83-го полку, майор Г. М. Кушнір. Загальне керівництво боєм здійснював комбриг, гвардії полковник Е. А. Юрєвич. Координував бойовими діями заступник командира 8-го мотомехкорпусу, гвардії полковник М. Н. Крічман. В місті точився жорстокий бій. Мотострільці разом з танкістами знищували ворожу техніку. Десантники капітана Ільченка зав'язали бій за цукровий завод. В цій навальній сутичці було знищено біля сотні гітлерівців. Комсомолка-автоматниця, москвичка Тамара Блохіна із засади в районі залізничного мосту знищила 10 фашистів. Від місцевих жителів комбриг дізнався, що на околиці міста розташована військова частина. Приймається рішення атакувати

СОЛДАТИ ГЕРОЇЧНОГО РЕЙДУ

ї і знищити до настання ранку. Здійснити сміливу операцію було наказано ще зовсім молодому заступнику начштаба бригади майору Ходьку. В його розпорядження було виділено вісім бойових машин. Фашисти не чекали нападу. Все ж вони встигли організувати оборону. Та герої-танкісти, виконуючи наказ, трошили і спалювали німецьку техніку. Майор Ходько в цьому бою був важко поранений.

НА ТОЙ СВІТ...

Перед нами — копія нагородного листа Героя, надіслана з архіву Міністерства оборони Союзу РСР. Короткі анкетні дані. Зибін Іван Федорович, рядовий. Стрілець 1 батальйону 67 механізованої бригади. Рік народження — 1925, родом з Курської області.

З хвилюванням вчитуємося в стислий виклад бойових заслуг бійця. В період бойових дій батальйону в глибокому ворожому тилу проявив себе хоробрим солдатом. Батальйон, в якому служив Зибін, одержав бойовий наказ — оволодіти цукровим заводом. Рядовий Зибін першим увірвався у приміщення заводської охорони і з автомата знищив чотирьох німців. Він вибіг на вулицю, по якій проїжджав легковий автомобіль, і кинув під машину гранату, а двох німець-

ких офіцерів, які намагалися втекти, застрелив.

Бійцеві було наказано очолити танковий десант і прорвати оборону. Жменька сміливців знищила противника. Сам Зибін знищив близько 10 фашистів. Група бійців Зибіна одержує завдання зайняти оборону в районі залізничної станції. Наполюханий гітлерівці намагалися відправити ешелон з військовим вантажем і боеприпасами. Та ворогові це не вдалося зробити. Зибін, маскуючись біля коліс вагонів, знищив охорону, яка пробралася до поїзда, потім обстріляв паровоз, зруйнував гранатою залізничне полотно... На цьому рахунок бойових справ Героя не скінчився. При відході батальйону Іван Зибін підбив гранатою німецьку самохідну гармату, а трьох фашистів, які намагалися втекти, розстріляв з автомата. Лише в одному бою за наш населений пункт Зибін знищив 27 гітлерівських солдатів і офіцерів.

Відтоді минуло 23 роки. Цікаво, де ж зараз Герой? Юні слідопити Маловишківської середньої школи № 3 вирішили дізнатися про це. Тривалі пошуки увінчалися успіхом. Іван Федорович проживає в Харкові. В одному з листів до дітей він писав: «Дорогі друзі і товариші! Ви мені нагадали про січневі туманні дні 1944 року. Я добре пам'ятаю вашу чудову Виску. Одержав від вас знімок тієї вулиці, де проходив наш танковий десант. Тоді там хати були під соломою, а зараз стоять красиві двоповерхові будинки. Дорогі діти! Шануйте рідне місто, зростайте працелюбами, мужніми, відважними людьми». Одночасно Іван Федорович надіслав своє фото, зроблене після демобілізації.

ТАРАНИ ОФЦЕРА Акімова

Віктору Акімову довелося добре зміряти фронтів дороги, по яких прийшов він за Дніпро, де розпочалися вперті бої за звільнення Кіровоградщини. В складі 83-го окремого танково-

Полковник КУШНІР Г. М. на трибуні біля могил загиблих танкістів у Малій Висці. 9 травня 1965 р.

го полку Акімов відзначився в боях за Олександрію та в тилу ворога в районі Малої Виски.

Майор Кушнір наказав Акімову прорватись в тил, куди вже направилася група радянських танків. На глухій вулиці, по якій рухався танк Акімова, стояли автомашини з військовим спорядженням. Акімов звернувся з бруківки і пішов на таран ворожого техніки. Переполоханий гітлерівці тікалі, та вогняні стріли влучно настигали їх.

В цій короткій перестрілці було знищено 50 ворожих солдатів і офіцерів. Одним із перших танк Віктора Акімова ввірвався в окуповане місто і зав'язав бій з німецькими зенітниками, які прямою наводкою вели вогонь по наших танках. В цій сутичці танк Акімова роздав три зенітних гармати з їх обслугами, а потім, не зменшуючи ходу, почав утлюжити іншу німецьку техніку.

В цьому бою комсомолец Акімов був поранений в голову, але не залишив поля бою і продовжував виконувати поставлене командуванням завдання.

За зразкове виконання бойових завдань під час героїчного рейду частини 8-го мотомехкорпусу у глибокий тил ворога молодшому лейтенантові Віктору Акімову було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Від Малої Виски офіцер Акімов зі своїми бойовими друзями дійшов до Берліна, де й закінчив війну.

Зараз майор Віктор Іванович Акімов продовжує службу в Збройних Силах, навчає молодих воїнів.

О. КОВТУН,

вчитель Маловишківської середньої школи № 3.

Герой Радянського Союзу І. О. ЗИБІН.

М. Н. КРІЧМАН.

МИ Я НАДАЛИ АРУЖИВТИМО ПІСНІ НА ЗАМОВЛЕННЯ ЧИТАЧІВ.

Та, на жаль, всі замовлення виконати немає змоги. Тому періодично будемо підказувати шанувальникам, де віднайти пісні самостійно. Дев'ятилітниця Е. Коваленко та В. Прохоровій з м. Новоукраїни, Я. Кравченко з Кіровограда, В. Молочной та В. Титовій з с. Шапового, Знам'янського району, О. Горбенко з м. Малої Виски подobaється пісня «МАМА». Її найкраще відшукати у торішньому комплекті газети «Молодь України» (номер за 26 грудня).

АДРЕСИ ПІСЕНЬ

Пісня «РОМАШКА», яка подобається М. Капітус з с. Лутківки, Малополіського району, працівника обласної лікарні Л. Гончаренко, С. Мухоміній, М. Філоненко, Л. Петренко, була відшукана в «Репертуарному збірнику» № 6 за 1965 рік, а також в газеті «Комсомольське знамя» за 3 лютого 1966 року. «ДВА КОЛЬОРИ», що подобається Г. Руденко з Новоукраїнського району, було відшукано в журналі «Україна» № 38 за 1966 рік. В. Черноусова із с. Злишки хоче розвинути пісню «РУССКАЯ ГАРМОНЬ». Вона була відшукана в збірнику «Популярні пісні в співзвуччю з базисом», що до владі І. Лисенка з с. Осипинки, Кіровоградського району, Г. Луценка та Л. Саварі з с. Кажижа, Новомиргородського району, відшукано в 79 випуску збірника «Пісні радіо і кино».

ФУТБОЛ Стартує ХХІХ

З 19 команд вищої ліги у боротьбу за золоті медалі вступили 18: лише московське «Динамо» було в цей день в ролі глядача. Першу переможну заявку зробили чемпіони країни 1966 року — київські динамівці. Кияни перемогли у Баку бронзових призерів торішньої першості — «Нафтовик» — 1:0. Гол забив кращій футболіст минулого року Андрій Біба. Також вдало виступили й інші українські команди: «Шахтар» (Донецьк) переміг на своєму полі «Зеніт» (Ленінград) — 2:0, дебютант вищої ліги луганська «Зоря» завдала поразки восьмиразовому чемпіону СРСР — московському «Спартаку» — 1:0, внічю — 1:1 зіграв з ереванським «Арагатом» одеський «Чорноморець». Ось результати інших недільних зустрічей: «Пахтакор» — ЦСКА — 1:1, «Динамо» (Тбілісі) — «Локомотив» — 2:2, «Торпедо» (Кутаїсі) — «Торпедо» (Москва) — 1:0, СКА (Ростов) — «Динамо» (Мінськ) — 0:0.

За єдину путівку до вищої ліги почали вчора боротьбу й команди другої групи класу «А». Відповідно на те, якому з 78 колективів пощастить у цьому марафоні, любителі футболу одержать в середині листопада. А поки що українські команди, що змагаються у другій підгрупі, закінчили перші матчі з такими результатами: СКА (Одеса) — «Шинник» (Ярославль) — 2:1, «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Сокіл» (Саратов) — 1:0, «Карпати» (Львів) — «Волга» (Калінін) — 2:1, «Локомотив» (Вінниця) — «Локомотив» (Калуга) — 2:0, СКА (Київ) — «Металург» (Запоріжжя) — 1:0, «Авангард» (Жовті Води) — «Труд» (Воронеж) — 1:0, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Металург» (Тула) — 0:0.

Чекать суддівської сирени 40 українських колективів класу «Б». Вони почнуть змагання за звання чемпіона республіки 22 квітня. (РАТАУ).

СЕРЕДА, 5 квітня. Перша програма. 17.00 — Для школярів, «Чудеса без чудес». (М). 17.30 — На допомогу вивчаючим марксизм-ленінізм. «Перехідний період від капіталізму до соціалізму». (К). 18.00 — Кіровоградські вісті. 18.15 — Телереклама. (Кіровоград). 18.20 — «Тисяча порад». Телевізійна реклама. (К). 18.30 — Програма передач. (К). 18.35 — Новини кіноекрана. (К). 19.35 — А. Деланди. — «Я люблю тебе». Спектакль Криворізького музично-драматичного театру. (Кіровоград). 21.55 — Художній фільм «П'ять мільйонів солдатів». (Кіровоград). Друга програма. 18.00 — Телевісті. (К). 19.35 — Д. Прістлі. — «Так тримати, мамі!» Телевізійний спектакль. (М). 20.30 — Телевізійні новини. (М). 21.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Наш сучасник». «Опасенієн». Кінонарис. (К). 21.20 — «Ванна». Художній фільм. (К). ЧЕТВЕР, 6 квітня. Перша програма. 17.00 — Для школярів, «Іскорка». Передача з Донецька. 17.30 — «Рікі-Тікі-Таві», Мультиплікаційний фільм. (К). 17.50 — Телевісті. (К). 18.20 — «Світ сьогодні». (М). 19.00 — «Моряки повернулись з плавання». (Одеса). 19.30 — «Біографія пісеня». М. Лисенко — «Вічний революціонер», (Львів). 20.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Добрий вечір, хліборобе». (Київ — Миколаїв). 21.00 — «Мистецтво, народице Жовтня». «Порша академічна», (Капела «Думка»). (К). 21.40 — «На сцені молоді». (Одеса). 23.00 — «Германіє Енеску», Концерт з Румунії.

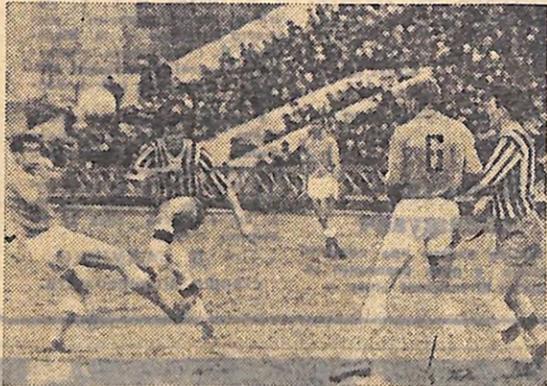

17.00 — Для школярів, «Іскорка». Передача з Донецька. 17.30 — «Рікі-Тікі-Таві», Мультиплікаційний фільм. (К). 17.50 — Телевісті. (К). 18.20 — «Світ сьогодні». (М). 19.00 — «Моряки повернулись з плавання». (Одеса). 19.30 — «Біографія пісеня». М. Лисенко — «Вічний революціонер», (Львів). 20.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Добрий вечір, хліборобе». (Київ — Миколаїв). 21.00 — «Мистецтво, народице Жовтня». «Порша академічна», (Капела «Думка»). (К). 21.40 — «На сцені молоді». (Одеса). 23.00 — «Германіє Енеску», Концерт з Румунії.

П'ЯТНИЦЯ, 7 квітня. Перша програма. 10.20 — Голубий екран — школярям, «Сєд», «Повість про справжню людину». (Кіровоград). 11.15 — Для дошкільників і молодших школярів, «Кіт і зайчик», Лялькова вистава, Передача з НДР, 16.25 — Телевізійне агентство «Піонерія». (Донецьк). 16.45 — Для школярів, «Я їду по глобусу». (К). 17.00 — «Різні колеса». Мультиплікаційний фільм. (К). 17.10 — «Горизонти науки», Комбінат здоров'я. (К). 17.40 — «Наш Рильський». Документальний фільм. (К). 18.00 — Телевізійні вісті. (К). 18.30 — Першість СРСР з футболу. (К). 20.15 — Програма передач. (К). 20.20 — «Подорож у світ музики». (К). 21.20 — Телереклама. (Кіровоград). 21.25 — Художній фільм «Громадянин Брїх», (Кіровоград). Друга програма. 21.20 — «26 бакинських комісарів», Новий художній фільм. (К).

Поразка при перевазі

Перша зустріч в ХХІХ чемпіонаті країни з футболу між кіровоградською «Зіркою» та харківським «Металістом» майже весь час проходила з перевагою господарів поля. Але рахунок відкрили гості. Скориставшись помилкою захисників і воротаря Г. Бурсакова, Т. Примак на восьмій хвилині першого тайму забиває гол. Спроби кіровоградців змінити рахунок не дали наслідків. Отже, перемігши з рахунком 1:0, харків'яни записали собі два очки. Дублюючий склад «Зірки» одержав перемогу з рахунком 3:0.

ПОГОДА

5-6 квітня на території області та міста переважає хмарна з проясненнями погода, місцями короткочасний дощ, туман. Вітер західний, помірний до сильного. Температура повітря: вночі від нуля до п'яти градусів, адені 4-9 градусів тепла.

На фото: момент зустрічі основних складів «Зірки» і «Металіста». Фото. В. Ковпак.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ
м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ.